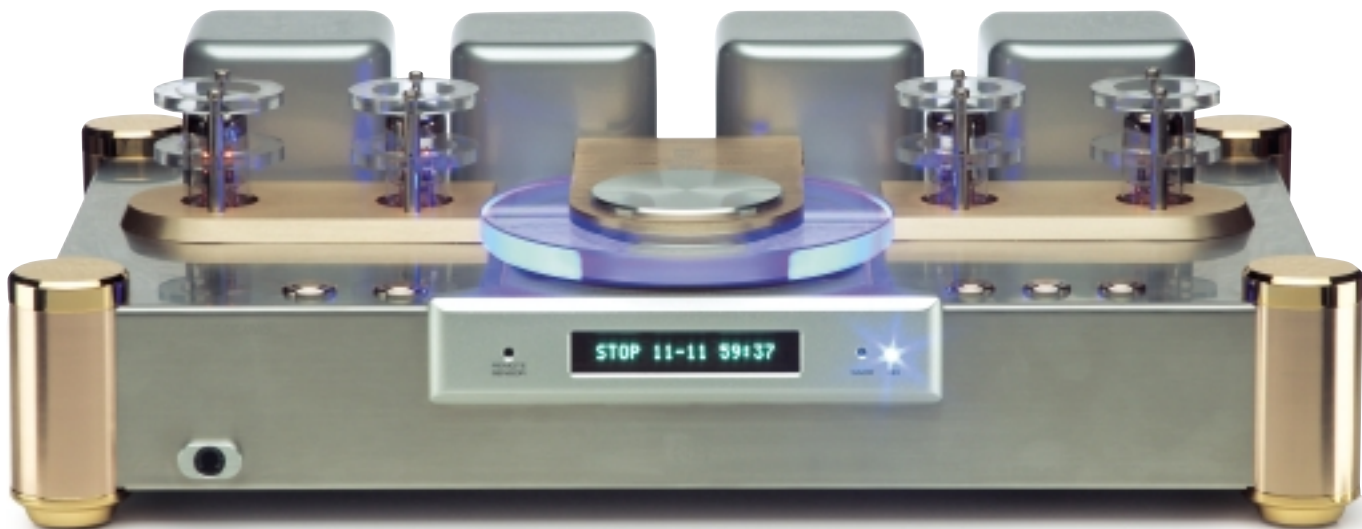

TEST

Kinesisk skönhet

Av Peter Westberg
och Michael Madsen (mätningar)

Normalt förknippar man kanske Kina med billig OEM-tillverkning enär ett allt ökande antal av världens elektroniktilverkare numera drar nytta av monteringsbilliga Kina. Många hifi-firmor designar sina produkter i Europa eller USA, men låter sätta ihop dem i Kina av uppenbara kostnadsskäl. Men vid sidan av all denna OEM-verksamhet finns det kinesiska bolag som både producerar och marknadsför produkter under eget namn. Shenzhen Shanling Electronic Co htd är ett sådant företag.

Shanling – Hur poetiskt klingar namnet som sådant! – är beläget i Shen Zhen-provinsen och man är de facto ett av de ledande företagen specialiserade på audiotillverkning. Shanling har forsknings- och utvecklingsavdelning såväl som produktion och försäljningsavdelning. Ett avancerat aluminiumproduktcenter ingår också. Bolaget har all nödvändig auktorisation och certifikat för HDCD, Dolby Prologic, Dolby Digital, DTS, SACD, DVD etc.

Shanlings produktprogram består bl.a. av monorörstegen SP-80, HDCD-spelarna A12 och A24, AV-Receivern SAV-899, DVD-spelaren A100, men också av CD-T100 HDCD; den första rörbestyckade

Shanling bjuder på både SACD, transistorer och rör i en sällsam design

CD-spelaren från Kina. Denna har nu fått en efterföljare i likaledes rördrivna SACD-spelaren SCD-T200, och det är denna som är vårt testobjekt.

En spektakulär uppenbarelse

Shanling SCD-T200 skiljer sig i sanning från det mesta vi sett inom CD-spelarsegmentet. Apparatlådan är gjord i mycket smakfull borstad aluminium. Fyra små hörntorn i mässing förstärker det visuella intrycket. Fyra dubbeltrioder (två per kanal) sticker upp och förför användaren med sin glöd, och som om det inte var nog med det; en toppmatad CD-mekanism försedd med skivpuck och ett blått lysande akrylglaslock kan få vilken prylnörd som helst att tappa både hakan och sansen.

I bakkanten på T-200 sitter fyra inkapslade transformatorer för de analoga och digitala kretsarna (två per kanal). Teckenfönstret på fronten lyser även det i blått. Här får man information om SACD- eller rent CD-läge.

Ja, den här CD-spelaren skulle man ha på piedestal så att man kunde gå förbi och bara dregla över den. Som mest spektakulär är T-200 om man släcker ljuset – då ser man det röd/gula ljuset från rören och det blå skenet från luckan och teckenfönstret lysa i mörkret.

En titt baktill avslöjar två par obalanserade utgångar; ett rördrivet par och ett transistordrivet. Där finns också en digitalutgång i form av en koaxslutning. Med apparaten följer en fjärrkontroll i aluminium och en lite mer påkostad nätsladd. En annan kul grej är att i förpackningen medföljer även ett par vita bomullsvantar och en SACD-testskiva. Ett trevligt initiativ som kostar lite.

Huvudsaklig konstruktion

Shanling SCD-T200 är utrustad med Sonys "top of the line" transport och servo, den toppmatade KHM 234AAA, som också satt i Sonys prestigemaskin SACD-1. SACD-dekoder är Sonys CXD2753 och den föregår fyra stycken Burr Brown-DAC: ar PCM1738. Detta är en 1 bits DAC som hanterar 24 bit 192 kHz. Maskinen har en inbyggd digital volymkontroll baserad på Burr Browns bästa programmerbara PGA 2311. Det ger 0,5 dB intervaller från minus 96,5 dB till plus 2,5 dB.

T-200 är som redan antytts försedd med

såväl rödrift som transistordrift. Maskinen är följaktligen bestyckad med 4 dubbeltrioder (två per kanal) av typen 6N3. Ser vi till transistoravdelningen så är den baserad på OP-ampar. För I/V-omvandlingen använder man en av marknadens allra mest väljande OP-ampar; fyra OPA 627 TN chips sköter således ström/spänningsomvandlingen, medan två OPA 2604 chip är ansvariga för basfiltreringen och linjeutgång.

Spelaren är utrustad med ett hörlursuttag och det drivs av rördelen i apparaten. Teckenfönstret ger som nämnt besked om CD- eller SACD-läge. Spelaren behöver ca 10,5 sek för det förstnämnda och ca 15 sek för det senare. Detta är en klar förbättring mot hur vi minns Sonys SACD-1, som behövde mer än 30 sekunder.

T-200 har måtten 430x300x145 mm (BxDxH) och den väger in på 12 kg.

Rörvärme

Shanling SCD-T200 är som redovisats försedd med såväl rörtgång som transistordrift, en deluppgift var att uttröna ljudskillnaden dem emellan.

På rörtgången presterar T-200 ett ljud med stor trevlighetsfaktor, dvs här finns ett utmärkt värmeinnehåll. Ljudet är till sin karaktär oerhört lättflytande, lugnt och avspänt, helt befriad från hårdhet samtidigt som det är öppet och nyanserat. Förvisso återges det översta diskantområdet på ett svagt förlåtande sätt. Detta skall inte tolkas som om diskantregistret saknar detaljer. Tvärtom, alla detaljer finns på plats, men energinivån är marginellt svagare längst upp. Här saknas således en aning bett, skärpa och mikrodynamik. Däremot är både transparensen och luftigheten nära nog intakt.

I mellanregistret är T-200 på sin mammas gata. Röster är härligt varma och därtill försedda med utmärkt kropp. Detta område upplevs som klart tillfredsställande och man vill helt enkelt bara fortsätta att spela. Spelaren återger det viktiga mellanregistret med fin "ta på" känsla. I basområdet går Shanling SCD-T200 faktiskt ner på de stora djupen med relativt bra pondus och stramhet. Dynamikförmågan är medelgod i spelarens hela register.

Bättre skärpa och driv

I transistorläge presterar Shanlingspelaren ett friskare, mer levande ljud. Attack- och

Produkt: Shanling SCD-T200

Information: Golden Age Music, 0322-665050 www.goldenagemusic.se

Pris: 26.000 kr

Fjärrkontrollen i borstad aluminium ger samma läckra känsla som apparaten som helhet.

dynamikintensiteten är mer framträdande här. Det händer helt enkelt mer i detta läge. Tempostarkare musik återges med ett helt annat driv och snabbare transientupptak. I diskantområdet blir detaljkonturerna skarpare, bättre samtidigt som energinivån bibehålles bättre uppöver. Detta i sin tur medför givetvis att värmeinnehållet blir något svagare eller i varje fall mindre påtagligt. Den berömda trevlighetsfaktorn tonas även den ner med någon nyans, men undertecknad tycker definitivt att det här ljudet är både bättre och korrektere.

Mellanregistret däremot kan sägas vara marginellt svagare på grund av svagare värme och slankare kropp. Men klarhet och transparens är utmärkt, så en liten förlust av röstmagi kan man leva med.

Basområdet återges med bättre pondus och dynamiska kontraster. Konturskärpan får även den sig en puff framåt. I övrigt gäl-

ler vad som sades om rörläget; Shanlingspelaren går ner djupt. I transistorläge presterar T-200 ett ljud på mycket hög nivå.

SACD

Spelar man SACD-skivor kvarstår givetvis klangskillnaden mellan rörtgången och transistorutgången, men upplösningen lyfts upp på en högre nivå. Bättre utmejslade detaljer, mer luft kring röster och instrument. Känslan av upptagningsrummet blir mer

Baksidan är ren och enkel. Två analoga utgångspar, ett för rören och ett för transistorerna, en digitalutgång och nätbrunn.

▶ påtaglig. Basen blir renare och högtalarna förmår andas bättre i bottenområdet.

Detta kan generellt sägas gälla om man har SACD-skivor med kvalitet.

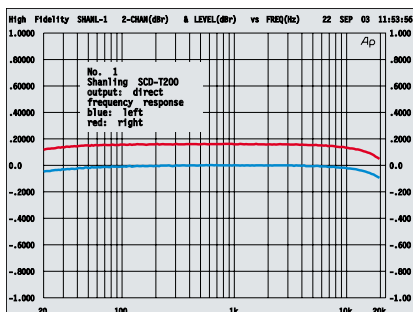
Ibland kan man dock stöta på vissa hybridskivor som man inte blir riktigt klok på. Det vanliga CD-lagret kan låta riktigt dåligt, som om det skulle vara inspelat i fel

fas. När man så kopplar över till SACD-läge blir allt så mycket bättre. Tar man sedan fram samma skiva i en vanlig CD-variant blir det andra bullar. Skillnaden mellan de två medierna blir plötsligt mycket mindre. Kan det vara så att vissa skivproducenter medvetet försöker föringa det gamla mediet för att lyssnaren helt skall

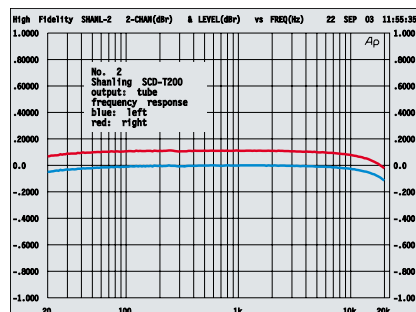
gå över till SACD?

Musikillustrationer

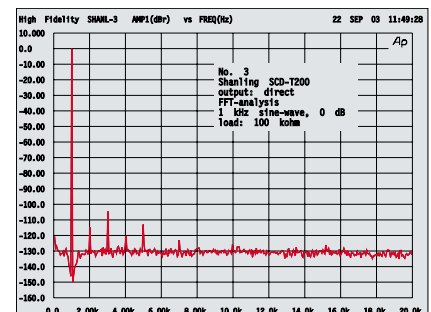
Reference CD No. 43 spår 1 är ett fantastiskt demonstrationsspår i en rad avseenden. Det kan också med fördel användas till att visa på skillnaden mellan T-200:s rörtgång och transistordito. Här

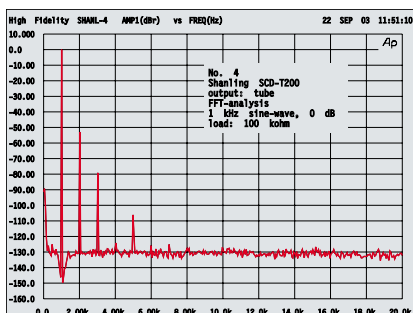
Allt är mätt i konventionell CD-mode, då vi ännu inte råder över mät-SACD-skivor. Avrullning vid 20 kHz på 0,1 dB och en obalans på 0,16 dB via "direct"-utgången.

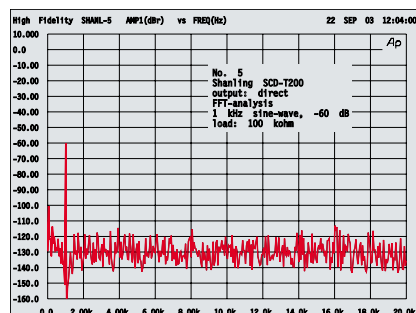
Via rör-utgången är frekvensgången hos Shanling SCD-T200 i grunden identisk med direct-utgången, men balansen mellan kanalerna är en smula bättre: 0,11 dB.

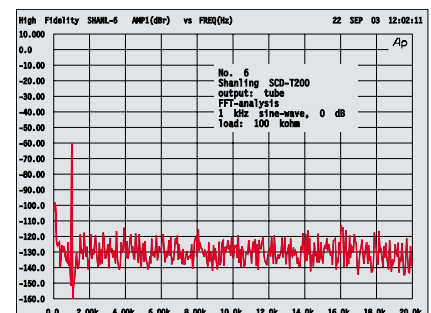
Via direct-utgången är FFT-spektrat vid 1 kHz (0 dBfs) utpräglat ren och idyllisk att skåda med endast en pinne högre än -110 dB. THD+N avläses till 0,0015%.

Via rörtgången är vi fortfarande befriade från deltoner av högre ordning medan den andra och tredje deltonen gör sig tydligt bemärkta. THD+N avläses nu till 0,23%.

Vid 1 kHz -60 dB sinus ligger alla Shanlingens deltoner långt under brusgolvet när vi mäter på direct-utgången. THD+N avläses till 2%.

Vid -60 dB är de skillnader som annars kännetecknar direct- och rörtgången eliminerade. THD+N avläses fortfarande till 2%, men utläsningen är mindre statisk.

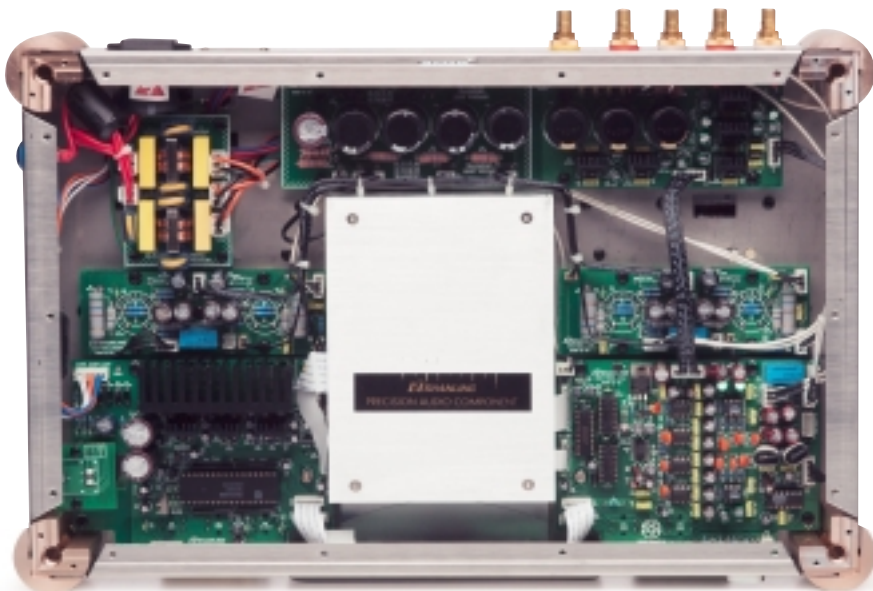
finns ett myller av detaljer i en supertransparent och storskalig förpackning. I rörläget var det tveklöst så att denna myriad av detaljer återgavs något mattare, mindre utmejslat än i transistorläget. Baspucken som kommer i början har bättre konturer på transistorutgången.

Spelar man spåren 9-11 på Reference CD No. 21 via transistorutgången ges det faktiskt besked om att Shanling SCD-T200 befinner sig på mycket hög prestationsnivå, enär Mozarts Requiem är mycket komplex musik. Shanling håller stycket i strama välupplösta tyglar. Stycket återges i all sin storslagenhet med svung och bra dynamik.

Slutsats

Shanling SCD-T200 är en designfullträff. Ett riktigt litet hifi-smycke som är en fröjd för trötta ögon. Spelaren ger lyssnaren flera valmöjligheter – man kan välja mellan rörljud och transistorljud. Man kan även spela både SACD och ”gamla” CD-skivor. I SACD-läge får man bäst upplösning om skivan det medger.

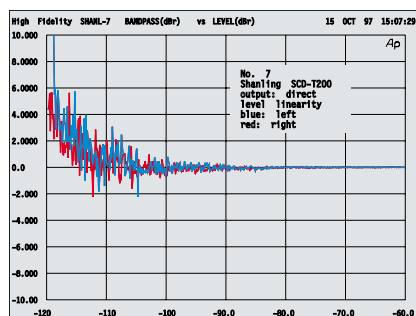
På rörtutgången serveras ett relativt

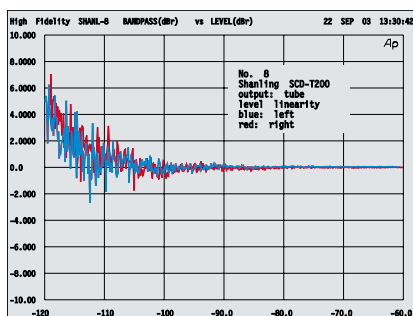
Inuti hittar vi samma "top-of-the-line" transport som i Sonys första prestigemaskin för SACD-formatet. Shanlings version är dock betydligt snabbare.

typiskt rörljud – musikaliskt följsamt och fritt från hårdhet. Ett ljud med värme och trevlighetsfaktor. Svagt förlåtande topp och ett härligt mellanregister med "röstmagi". Relativt potent och djupgrävande bas och

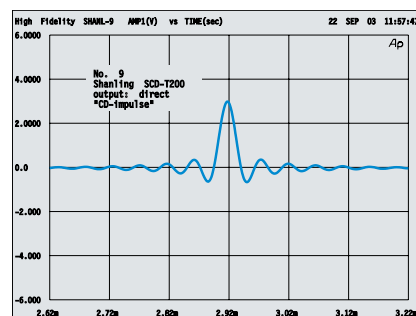
ordinär dynamikförmåga. I transistorläget är ljudet friskare, mer levande. Musiken får bättre fart och driv. Dynamikuppstarterna blir snabbare och detaljskärpan och klarheten upplevs som klart bättre.

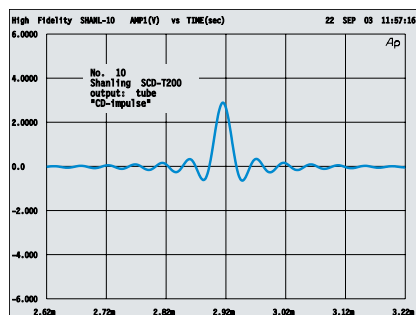
Nivålinjäriteten är i praktiken så bra som CD-teknologin tillåter. Där är inte andra avvikelser än brus till långt under -100 dB.

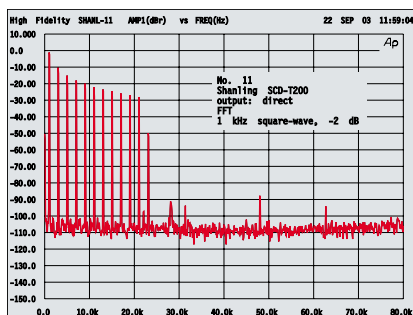
Via de rörbestyckade utgångarna är resultatet i stort sett identiskt, men det är dock en smula mindre lugn i förloppet vid de allra lägsta nivåerna.

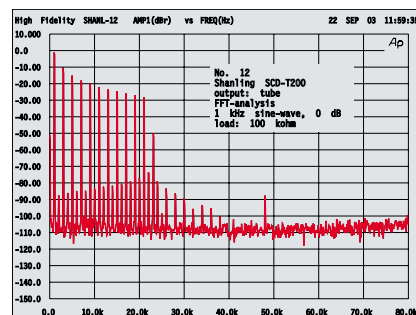
CD-impulsen, här mätt via direct-utgången, vittnar om att signalens polaritet är korrekt och att filtreringen är tämligen faslinjär.

Även via rör-utgången är polariteten korrekt och filtreringen är fortfarande utförd så den bevarar en närmast optimal faslinjäritet.

Det enda som markerar sig i området 20-80 kHz är några små restsignaler eller interferens vid 28,2 kHz, 31,4 kHz, 48 kHz och 62,7 kHz.

Via rörtutgången är den synliga skillnaden vid direkt jämförelse med kurva 11, bidraget från rörens distorsion, vilket ses både i och över audiobandet.